

vil vindes Erfaring, tvivler jeg ikke om, efter hvad jeg har set i Kjøbenhavn, hvor der slagtes meget.

Med Henhyn til Kontrollen ved Kjøbenhavns Slagtehus skal jeg tillade mig at gøre en ganske kort Bemærkning. Rødet her inde i Kjøbenhavn faar egentlig ikke noget Klassifikationsstempel. Man kan ikke kalde det første Klasse's og anden Klasse's Rød; det er Rød med blaat og Rød med sort Stempel. Det at Rødet forsynes med blaat Stempel, betyder, at det er ubetinget sundt Rød, og at det forsynes med sort Stempel, betyder, at Rødet bør underkastes en stærk Kogning eller Stegning. Det er i det væsentlige det, der er tænkt paa ved de forskellige Stempler. — Det ærede Ade Medlem for 2den Kreds (P. Jensen) fandt det uheldigt og urigtigt imod Gjerne af Kreaturerne, at de, naar de sendte dem hen paa Kvægtorvet, og der fik dem kasserede, naar de vare befængte med Sygdomme, selv om det var Fedekreaturer, saa ikke mere fik dem at se. Det beror paa, at der er gjort Erfaringer ved Kjøbenhavns Slagtehus ligesom alle andre Steder i Verden, hvor man har Slagtehus, at det er vanskeligt eller umuligt at forhindre, at anstuet Rød, f. Eks. Rød, der er befængt med Tubertulose, gaar ud i Verden og gør Skade, selv om man gør noget for at hindre dets Brug til Menneskeføde. For Eksempel har man ude paa Kjøbenhavns Slagtehus i en Række Aar brugt at overhælde det kasserede Rød med Petroleum, og man mente, at man derved havde forhindret, at der kunde ske Misbrug med det. Det er ikke bekendt, at Mennesker have spist saadant Rød, men det er gaaet bort til Gødning til Nabo-kommunerne eller til ikke saa fjernliggende Kommuner, hvor det er blevet gravet ned, men Svinene have rodet det op, og de Svin, der fra den Egn ere komne ind hertil, have været helt smæfulde af Tubertler, og det er en farlig Historie. I den Anledning har Kjøbenhavns Kommune sammen med Staten oprettet en Destruktionsanstalt, hvor de nu lade saadanne Kreaturer luge fuldt ud, og tilintetgør dem paa den Maade. Det kunde se ud, som om Kommunen derved gjorde sig en Fordel, men det er langt fra Tilfældet; efter Bestemmelserne skal det Rød, der ikke dner til Menneskeføde, uskadeliggøres eller tilintetgøres paa vedkommandes Beføstning; men dersom der hver Gang, en faar noget Rød kasseret, skulde for hans Regning foranstaltes en saadan Tilintetgørelse af det kasserede Kreatur, saa vilde det blive ham en dyr Historie; derfor har Kommunen nu foranlediget, at der er bygget en Destruktionsanstalt, hvor saadant Rød tilintetgøres, men

den er hidtil drevet med Tab, ligesom Slagtehusene heller ikke have givet noget Overskud. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde gøre; jeg har troet, at de vare nødvendige. Naarlig mente jeg, at Rødkontrollen her ved Kjøbenhavns Slagtehus trængte til nogen Forklaring.

Indenrigsministeren (Hørring): Det Tilhyn, der er Tale om i dette Forslag, kan kun besvare det Spørgsmaal, om Rødet kan udføres til Udlandet. Hvis dette Spørgsmaal besvares benægtende, hvis Tilhynet nægter den fornødne Attest for, at Rødet kan eksporteres, saa er det frit stillet, saa kan det sælges til Forbrug her i Landet, men vel at mærke: kun ved at underkaste sig det Tilhyn, som er fornødent paa Stedet. Er der altsaa en kommunal Kontrol paa det Sted, hvor vedkommende sælger Rødet, saa maa det underkastes den. Tilhynet i og for sig kasserer ikke Rødet, men nægter kun Tilladelsen til at eksportere det.

P. Jensen: Over for det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Jussing), der fremkom med Oplysninger om, hvorledes Rødet fra Kvægtorvet og fra Torvene er blevet gjort ubrugeligt af Kjøbenhavns Kommune, og lagde, at Kjøbenhavns Kommune ingen Indtægt havde deraf, skal jeg blot bemærke, at det ikke er aldeles korrekt. Naar Kjøbenhavns Kommune ikke har nogen Indtægt deraf, hvorfor kunne saa Slagterne ikke selv saa Lov til at holde denne Institution i Orden, som Kommunen har oprettet? Naar der kasseres et Kreatur, et stort Svin paa 3—400 Pund, saa giver det en ganske betydelig Avance, idet et Kreatur, der ellers har en Værdi af 36 Dre pr. Pund, har en Værdi af 18 Dre, selv om det bliver kasseret, idet vedkommende kan sælge det til et Syberi. Det forekommer mig, at det dog virkelig er et Forhold, som ikke burde eksistere. Jeg tror ogsaa, at der har været stærk Tale om det. Saa vidt jeg ved, er der endog saa fremkommet Opfordringer om, at Slagteren selv maatte besørge de Kreaturer, som Kommissionærerne fik sendte ned og som bleve kasserede, fra Torvet op paa Slagtehuset. Saa den Opfattelse, det ærede Medlem har fremsat, tror jeg ikke er aldeles korrekt.

Jussing: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Dette Spørgsmaal ligger jo temmelig fjært, men det ærede Medlem har alligevel Ordet for en kort Bemærkning.